

Z világháború (2013)

Nagyvárosi montázssal kezdődik filmünk, amiben a tévéműsorok és rádióadások egy már-már idilli állapotot jelenítenek meg, ahol az emberek nyugodtan és biztonságban élik életüket. Az események azonban gyors fordulatot vesznek. Egyre aggasztóbb és vészjóslóbb hírek érkeznek a természet pusztulásáról és egy új, eddig nem ismert vírusról. Kezdetét veszi a szeparáció, korlátozásokat vezetnek be, sajnos már későn.

A világon eluralkodik a káosz. A harapás útján terjedő veszettségvírus alig tizenkét másodperc alatt változtatja át az áldozatot „zombivá”. Ezzel találja szemben magát az a család, aki éppen a városban próbálja meg átverekedni magát. A főhős apuka az ENSZ-nél szerzett tapasztalatait és kapcsolatait mozgósítva próbálja menekíteni szeretteit, hogy azok egy helikopterrel eljussanak egy még nem fertőzött mentőhajóra.

Mindeközben főhősünket főnöke arra kéri, kísérjen el egy fiatal virológust, hogy együtt keressék meg a vírus kiindulópontját, a nulladik beteget, aminek segítségével elkészíthetik a járvány ellenszerét. A doktor azonban az első fegyveres támadás során életét veszti, ezért főhősünknek egyedül kell teljesítenie a küldetést. Kalandos utazása során számos országban megfordul, hogy elkészülhessen az ellenanyag, ami megállíthatja a fertőzést.

A film narratívája egyszerű, a cselekmény egy szálon fut, ezért tökéletes moziélmény egy szombat esti kikapcsolódáshoz. Nem igazán nevezném horrornak, sokkal inkább zombis thriller, tele a megfelelő pontokon adagolt jumpscare jelenetekkel.

Nézőként pont annyit tudunk, mint főhősünk, így mindenfajta háttértudás nélkül, vele együtt nézünk szembe az eseményekkel, miközben mindvégig szurkolunk neki, hogy számára kedvező legyen a végkimenetel.